

Sthlm d. 16/4 1901.

Pekka, k ara gossen min,  r du riktigt ledsen nu på din gamla mamma, och tycker du   hon var alldeles för gynn i sitt sista bref? — Ah, om jag bara hade dig här i mitt "saff ren", och finge stjupa bort veckan på din panna, då skulle du taga minn händer i dina och säga så här: "K ra, lilla mamma, jag är inte ledsen på dig, du vill ju endast mitt allra bästa, du tycker   jag är få mycket beroende af minn känslor, ena stunden of dande af hänförelse och d dlust, andra stunden full af nedslagenhet och bekymmer — och därför vill du,

- huru mycket det än kostar på dig -
"rycka upp mig", tvinga mig att
skåda verkligheten i överkligheten,
och att se ordet "Balance" i ett
beskrifver för min inre syn!" -

Ja, så skulle du säga - om jag
hade dig här, men så mycket
dimhöjdet ligger emellan oss nu,
än jag kan inte se klart hvor
jag har dig f. u., dock, det finnes
ingen dämning så tät, än den ricke
får lof än skingra sig så småningom

Jack, gossen min, för dina "tes"
sofiska bref" - Om jag skulle
hafva något att anmärka mot dem,
så skulle det endast nu vara att
de äro väl bortfattade, men
"människan är aldrig nåjd" - som du

vet, - ju mera hon får, ju mera vill
hon hafva! —

Noj skulle jag väl kanske hafva
åtskilligt att ord med dig om i an-
ledning af ett och annat äfven i
innehållet, men detta kan endast
ske muntligen - och när blir väl
tillfälle därtill måne?! —

På torsdag blir det styrelsemöte igen,
och innan dess skall jag söka få
träffa Emil L. för att tala med
honom om ditt förslag att trycka
dina "bref" i bokform, något som
jag på det ifrågaste vill tillstyrka.
naturligtvis får jag först svaret:
"vi ha inga pengar!" - Men det
vare väl märkvärdigt om allting
skall uppskjutas med för den
sakens skull! — — —

Jag försäkrar, att jag kämpar modigt
emot den förlamande känsla af
modstulenhets som dagligen hotar
att bemäktiga sig min "mental
body" när jag tänker på i hvetket
"träde" det teosofiska arbetet inom
sektionen ligger; jag vet ju att
alltsammans endast är "världsligt"
- om jag så må uttrycka mig; men
krafter ligger det i alla fall ifrån
mig detta kämpande er

Ack, att min fysiska karma inte
vore så intensiv! - - -

Förinnan det mig att befova och åter
hämta krafter denna sommaren,
så nog vet jag att dessa krafter
skola användas nästa höst och
vinter på ett förnuftigare sätt, än
att företaga onödiga utflykter

Kära gossen min, jag gjorde
en färlig blunder i ett af mina
bref till dig; på tal om de vackra
"spånor" du sände mig kom jag
att tala om Oswald v. Wolkenstein,
Tyrolens färdnämsta "Mimesänger",
såsom existerande på — 1000-talet,
en oerhörd taubläskhet af mig, då
jag ju borde veta, att han lefde
i slutet af — 1400-talet och början
af 1500-talet! — I går afton kom
det äfver mig en sådan lust att
söka reda på det Wolkensteinska-
manuskriptet och göra jämförelse
mellan en "mimelied" där och
mitt "älsklings-spån", och då upp-
täckte jag — till min fasa — huru
gräsligt jag blamerat mig hvad
tiden för Wolkensteins uppträdande beträffar!

Åh Pekka, om jag vore rik
och kunde göra som jag helst
ville, då skulle jag bjuda dig
att följa mig till Gastein och
- Tyrolen, denna sommaren! —

Det vore förresten inte mera än
rättvist, den ena sonen följer sin
pappa till - södra Frankrike, och
den andra sonen följer sin mamma
till - Tyrolen! —

Taken är den, att Eugenio begärt
reseanslag af staten, till en vistelse
i Frankrike i sommar, och får han
denna anhållan beviljad, tager han
tillsamman med sig, först till Mont-
pellier, och sedan till Paris, min
läkare vill, att jag skall vistas
några veckor i Gastein, dels för
mina giktkrämpor, och dels för

att få blod och krafter till vintern.
Sådana är planerna f. n., men
ingensting kommer att bestämmas
förän Ezio får besked om hans
ansökan beviljas eller ej.

Tänk, om vi skulle följas till
tyrolen! - Tänk, om "Sagan" skulle
minnig blif en gång!"

Ack, om jag vore din verkliga Mamma
och Pappa!

Nej, nu börjar det bli för
många tankestreck, det är därför
bäst säga dig farväl, för denna
gång!

Ezio och Einar är i skolan,
men den senare, som var hemma
för en stund sedan och åt frukost,
hälsar broder Pappa varmt, genom
eder gemensamma Mamma.